

Rondelul Rozelor ce mor de Alexandru Macedonski

Incadrarea in epoca literara.

-Curente si orientari literare. Receptari critice.-

Poemul face parte din ciclul Rondelurile rozelor, cuprinzand creatii scrise intre 1916 - 1920. Poema rondelurilor in care intra toate ciclurile apare postum, in 1927. Opera lui Macedonski reprezinta etapa necesara a literaturii noastre in trecerea de la romantism la poezia moderna, prin simbolism.

Poezia sa va pendula nehotarat intre simpatiile traditionaliste si tendintele de innoire, ingloband elemente dintre cele mai diverse: romantice, parnasiene sau simboliste.

Atractia lui pentru hibrid si heteroclit il fac pe Edgar Papu sa-l considere unul dintre marii reprezentanti ai barocului. Adrian Marino sintetizeaza rolul si importanta poetului Macedonski in literatura romana: "... reprezinta prin intreaga sa opera si actiune un raccourci al poeziei noastre si o adevarata raspantie a literaturii romane la sfarsitul secolului al XIX-lea si inceputul celui de-al XX-lea; este un cap de serie sau macar un initiator sporadic al numeroaselor directii (parnasianism, naturalism, simbolism, proza poetica, exotism etc) grefate sau pornite toate din trunchiul fundamental si ireductibil romantic al spiritului sau fecund in intuitii".

Poemul de fata imbina orientarea parnasiana spre impersonalism si filtrarea emotiei cu melancolia romantica si elementele simboliste -sinestezia, simbolul, tehnica refrenului si a leitmotivului.

-Tema si semnificatia titlului. Influenta.-

Tema rondelului este de inspiratie romantica - efemeritatea conditiei umane, aflata permanent in umbra mortii. Titlul anunta tema si simbolul central - "rozele", care prin personificare iau parte la atmosfera crepusculara. Moartea atinge cu umbra ei atat umanul cat si vegetalul, stergand granitele prin umanizarea naturii. In ciuda sinesteziilor simboliste, stingerea rozelor pastreaza ceva din melancolia caderii florilor de tei, melancolie resimtita modern, mai intensa, transformata in, jale"

-Elemente de structura si de compozitie.-

Rondelul contine trei catrene si un vers liber final, pastrand simetria traditionala: versurile 1 si 2 din primul catren sunt la fel cu versurile 3 si 4 din al doilea, iar versul al treisprezecelea repeta primul vers.

Exista doua planuri ale poemului, aflate in permanenta intercalare -planul exterior, al naturii, al gradinii si planul interior. Legatura dintre planuri este facuta de moarte. in acelasi timp exista o succesiune de momente, trei mai exact, specifice fiecarui catren. Primul evoca un moment descriptiv, al doilea stabileste atmosfera si sentimentul, iar ultimul ancoreaza descriptivul si

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

emotionalul in sfera mortii. Procedee si mijloace artistice. Imagini si figuri de stil. Primul vers reia titlul, reprezentand prin metafora si personificare umanizarea vegetalului. Prin intermediul simbolului "rozei", aici conotand apropierea de moarte, se stabileste o corespondenta simbolista intre suflet si natura. Ele se afla amandoua in anotimpul crespuscular al mortii: "Mor in gradini si mor si-n mine". Stingerea lor usoara este suportul melancoliei. Catrenul al doilea face trecerea de la melancolia subtila a florilor fanate la o tristete mult mai puternica si mai grava - Jalea" provocata de apropierea mortii. Jalea este dublata de o neliniste, de o incordare emotionala, tradusa poetic prin "fior", anticipand iritarea surda a poeziei bacoviene. Repetitia primelor doua versuri accentueaza nelinistea si o asociaza cu moartea.

Catrenul al treilea realizeaza o aparenta intoarcere la descriptiv, prin alegerea unui moment al zilei, cu valoare simbolica. "Amurgul" este momentul sfarsitului zilei, al trecerii catre noapte, care aici sugereaza moartea. Aceasta conotatie este subliniata prin epitetul "- ntristator". Antepunerea epitetului urmator - "marea noapte" dezvaluie misterul si profunzimea simbolului noptii, dar si iminenta lui. Procedeeul va fi adoptat mai tarziu de Blaga, "marea noapte" devenind "marea trecere". Imaginile sunt preponderent vizuale; exista o singura imagine sonora - "valmasaguri de suspine", dar e destul de abstracta.

Perspectiva estetizanta se face simtita in penultimul vers: "Duoase-si pleaca fruntea lor...". Exista o frumusetate melancolica in moartea florilor si o anume voluptate extatica in presimtirea mortii, in ciuda expresiei retinute, sublimite.

-Modurile si timpurile verbale-

Timpurile rondelului au la baza contrastul atunci - acum. Trecutul, exprimat aici prin perfect compus - "au fost" apartine vietii, existentei, bucuriei de a fi. Indicativul prezent este semnul unei lumi pe care moartea deja a pus stapanire: "mor" si "se sting".

-Versificatie-

Poemul are o rima imbratisata in primul si ultimul catren si rima incrucisata in cel de-al doilea. Masura este variabila, de opt~noua silabe, iar ritmul este trohaic.

-Concluzii-

Poem de o rara gingasie, cu o melancolie eterata, Rondelul rozelor ce mor produce o asociere paradoxala. Roza, care in Renasterea franceza reprezenta iubirea paradisiaca, misterul si regenerarea ajunge sa conoteze apropierea mortii. Roza ca notatie a femininului si erosului nu apare in Rondeluri, lirica macedonskiana fiind aici "rece" si retinuta.